

3. Петреній О. Художні особливості цифрового живопису : монографія / О. Петреній. – Івано-Франківськ : Прикарпат. нац. ун-т ім. В. Стефаника, 2023. – 148 с.

4. Федоренко Д. Ю. Візуальні ефекти у цифровому мистецтві: світло, тінь, текстура, форма, масштаб : кваліфікац. робота здобувача ступеня вищої освіти бакалавра / Д. Ю. Федоренко ; наук. кер. І. С. Бойко ; Криворіз. держ. пед. ун-т. – Кривий Ріг, 2023. – 72 с.

ВІЗУАЛЬНІ ЕЛЕМЕНТИ СУЧАСНОГО КІНЕМАТОГРАФУ

Данник К. О., кандидат культурології, доцент, доцент кафедри сценічного мистецтва і культури

Дергач А. С., здобувачка вищої освіти

Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: візуальна культура, кіномистецтво, семіотика, стримінг, монтаж, композиція, українське кіно, культурологія.

У ХХІ столітті кінематограф стає ключовим медіаінструментом формування колективної пам'яті, естетичних смаків та ідентичності. Візуальні елементи – колір, світло, простір, рух камери, монтаж – уже не слугують фоном для сюжету, а набувають статусу повноцінної візуальної мови [1; 2].

Метою дослідження стало вивчення візуальної мови сучасного кіно через призму культурології та аналіз ключових елементів її впливу на глядача. Основними завданнями були виявлення стилістичних прийомів та семіотичних стратегій у кінематографі 2020-х років, а також аналіз впливу цифрових технологій і стримінгових платформ на візуальну структуру фільму [3; 4].

Було самостійно вивчено та проаналізовано на прикладах таких фільмів, як:

– «Дюна» (2021, Д. Вільньов) — кольорова палітра як носій символіки [5];

– «Барбі» (2023, Г. Гервіг) — гіперестетизація попкультури як феміністський жест [6; 7];

– «Памфір» (2022, Сухолиткий-Собчук) — українська візуальність і міфологічна просторова структура [2].

У роботі використано міждисциплінарний підхід:

- Семіотичний аналіз — для виявлення знакових систем у візуальному ряді [8];

- Психологічна інтерпретація — для аналізу підсвідомих структур образу [9; 10];

- Феміністський підхід — для дослідження репрезентації жіночого досвіду [11; 12].

Висновки: сучасне кіно функціонує як складна візуально-семіотична система, де візуальні засоби стають самостійним способом комунікації. Апробація підтвердила ефективність міждисциплінарного підходу до аналізу кінематографу в умовах цифрової трансформації культури.

Список використаних джерел

1. Rose, G. (2022). *Visual Methodologies*. London: Sage.
2. Pavlichenko, Y. (2023). Візуальна культура в медіапросторі. *Культурологічна думка*, №2, с. 15–21.
3. Robertson, T. (2021). *Digital Visual Culture and Cinema*. New York: Media Studies Press.
4. Johnson, M. (2023). *The Aesthetics of Cinema: Visual Techniques and Narrative Structures*. London: Routledge.
5. Bordwell, D. (2008). *Poetics of Cinema*. New York: Routledge.
6. Mulvey, L. (1975). Visual Pleasure and Narrative Cinema. *Screen*, 16(3), 6–18.
7. Crenshaw, K. (1991). Mapping the Margins: Intersectionality, Identity Politics, and Violence against Women of Color. *Stanford Law Review*.
8. Barthes, R. (2020). *Mythologies*. Paris: Seuil.
9. Lacan, J. (2021). *The Four Fundamental Concepts of Psychoanalysis*. London: Verso.
10. Wijekoon, R. (2024). Cinema and the Unconscious. *Journal of Film Psychoanalysis*, 12(1), 44–61.
11. Soloway, J. (2016). *The Female Gaze*. Speech, Toronto International Film Festival.
12. Owens, J., & O’Callaghan, M. (2024). Gender and Power in Modern Visual Culture. *Feminist Media Studies*, 18(2), 105–122.

ЕВОЛЮЦІЯ ФЕМІНІСТСЬКИХ МИСТЕЦЬКИХ ТЕЧІЙ У ВІЗУАЛЬНІЙ КУЛЬТУРІ

Данник К. О., кандидат культурології, доцент, доцент кафедри сценічного мистецтва і культури

Жук А. О., здобувач вищої освіти

Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: феміністське мистецтво, візуальна культура, гендер, body art, перформанс, екологічний фемінізм, цифровий активізм, кураторство.

Феміністське мистецтво як окремий напрям сформувалося у другій половині ХХ століття на перетині культурних, соціальних та політичних трансформацій. У межах візуальної культури воно постає не лише як художній жест, а як форма критичного осмислення домінантних наративів, пов’язаних із гендером, тілом, владою та репрезентацією [2; 3]. Від